

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europske avenije 7
31000 Osijek

8. P: Povrv-657/2019-10

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
RJEŠENJE

Općinski sud u Osijeku, na prijedlog više sudske savjetnice-specijalistice Alme Mehmedović, a po sucu Davoru Liščiću, u pravnoj stvari tužitelja HEP -Toplinarstvo d.o.o. iz Zagreba, Miševečka 15/a, OIB: 15907062900, kojeg zastupa punomoćnik Vjeran Blažek, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženika INSPEKT-ING d.o.o. u stečaju, iz Osijek, I. Gundulića 5, OIB:65016422359, kojeg zastupa stečajni upravitelj Zdravko Grubeša iz Piškorevaca, Zagrebačka 8a, radi isplate, 30. lipnja 2021.,

riješio je

I. Određuje se nastavak postupka u ovoj pravnoj stvari.

II. Smatra se da je tužitelj povukao tužbu, te se u cijelosti ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Borić iz Osijeka broj Ovr-12105/2019 od 31. listopada 2019.

Obrazloženje

1. Pravomoćnim rješenjem ovoga suda broj Povrv-657/2019-6 od 11. ožujka 2020. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, budući da je u tijeku ovog postupka nad tužiteljem otvoren stečajni postupak.
2. Odredbom čl. 215. st. 2. Zakona o parničnom postupku propisano je da ukoliko je postupak prekinut zbog toga što je nad strankom otvoren stečajni

postupak, a vodi se o tražbini koja se prijavljuje u stečajnom postupku, sud će postupak nastaviti po službenoj dužnosti i donijeti rješenje kojim se smatra da je tužitelj povukao tužbu, ako tuženik nije podnio prijedlog za nastavak parnice pod pretpostavkama propisanim zakonom kojim je uređen stečajni postupak, ili ako tužitelj nije prijavio tražbinu u stečajnom postupku, ili ako je tražbina priznata u stečajnom postupku, ako je prekid postupka nastupio nakon donošenja prvostupanjske odluke, tim će rješenjem i ukinuti prvostupanjsku presudu.

3. Uvidom u dopis Trgovačkog suda u Osijeku od 1. lipnja 2021. utvrđeno je da je tužitelj, u stečajnom postupku koji se vodi pod brojem St-1250/2018 nad dužnikom INSPEKT-ING d.o.o. u stečaju, prijavio tražbinu utuženu u ovom postupku i to u ukupnom iznosu od 9.087,93 kn, koja tražbina mu je u cijelosti priznata.

4. Obzirom da je tražbina tužitelja priznata u stečajnom postupku, sud je po službenoj dužnosti nastavio ovaj parnični postupak, te je donio rješenje kojim se smatra da je tužitelj povukao tužbu, a sve na temelju čl. 215. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

5. Kako se tužba smatra povučenom, to je na temelju čl. 456. st. 1. Zakona o parničnom postupku, ukinut u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika.

6. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci rješenja.

Osijek, 30. lipnja 2021.

SUDAC
Davor Liščić

Dokument je elektronički potpisan:
DAVOR LIŠČIĆ

Vrijeme potpisivanja:
01-07-2021
09:16:17

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U OSJEKU
2.5.4.97-#130D48523338363235373933333033
L=OSJEK
S=LIŠČIĆ
G=DAVOR
CN=DAVOR LIŠČIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi u roku 15 dana računajući od dana dostave prijepisa rješenja u dovoljnom broju primjeraka, putem ovoga suda nadležnom Županijskom sudu, a stranka koja je na temelju čl. 106.a st. 5. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19) u obvezi podneske podnositi u elektroničkom obliku,

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europske avenije 7
31000 Osijek

8. P: Povrv-656/2019-10

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
RJEŠENJE

Općinski sud u Osijeku, na prijedlog više sudske savjetnice-specijalistice Alme Mehmedović, a po sucu Davoru Liščiću, u pravnoj stvari tužitelja HEP -Toplinarstvo d.o.o. iz Zagreba, Miševečka 15/a, OIB: 15907062900, kojeg zastupa punomoćnik Vjeran Blažek, odvjetnik u Osijeku, protiv tuženika INSPEKT-ING d.o.o. u stečaju, iz Osijek, I. Gundulića 5, OIB:65016422359, kojeg zastupa stečajni upravitelj Zdravko Grubeša iz Piškorevaca, Zagrebačka 8a, radi isplate, 30. lipnja 2021.,

riješio je

I. Određuje se nastavak postupka u ovoj pravnoj stvari.

II. Smatra se da je tužitelj povukao tužbu, te se u cijelosti ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrši javnog bilježnika Mirjane Borić iz Osijeka broj Ovr-12097/2019 od 31. listopada 2019.

Obrazloženje

1. Pravomoćnim rješenjem ovoga suda broj Povrv-656/2019-6 od 11. ožujka 2020. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, budući da je u tijeku ovog postupka nad tužiteljem otvoren stečajni postupak.

2. Odredbom čl. 215. st. 2. Zakona o parničnom postupku propisano je da ukoliko je postupak prekinut zbog toga što je nad strankom otvoren stečajni postupak, a vodi se o tražbini koja se prijavljuje u stečajnom postupku, sud će

postupak nastaviti po službenoj dužnosti i donijeti rješenje kojim se smatra da je tužitelj povukao tužbu, ako tuženik nije podnio prijedlog za nastavak parnice pod pretpostavkama propisanim zakonom kojim je uređen stečajni postupak, ili ako tužitelj nije prijavio tražbinu u stečajnom postupku, ili ako je tražbina priznata u stečajnom postupku, ako je prekid postupka nastupio nakon donošenja prvostupanjske odluke, tim će rješenjem i ukinuti prvostupanjsku presudu.

3. Uvidom u dopis Trgovačkog suda u Osijeku od 1. lipnja 2021. utvrđeno je da je tužitelj, u stečajnom postupku koji se vodi pod brojem St-1250/2018 nad dužnikom INSPEKT-ING d.o.o. u stečaju, prijavio tražbinu utuženu u ovom postupku i to u ukupnom iznosu od 14.949,29 kn, koja tražbina mu je u cijelosti priznata.

4. Obzirom da je tražbina tužitelja priznata u stečajnom postupku, sud je po službenoj dužnosti nastavio ovaj parnični postupak, te je donio rješenje kojim se smatra da je tužitelj povukao tužbu, a sve na temelju čl. 215. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

5. Kako se tužba smatra povučenom, to je na temelju čl. 456. st. 1. Zakona o parničnom postupku, ukinut u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika.

6. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci rješenja.

Osijek, 30. lipnja 2021.

SUDAC
Davor Liščić

Dokument je elektronički potpisan:
DAVOR LIŠČIĆ

Vrijeme potpisivanja:
01-07-2021
09:15:36

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U OSIJEKU
2.5.4.97=#1.8048523.3636323507893333033
L=OSIJEK
S=LIŠČIĆ
G=DAVOR
CN=DAVOR LIŠČIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi u roku 15 dana računajući od dana dostave prijepisa rješenja u dovoljnom broju primjeraka putem ovoga suda nadležnom Županijskom sudu, a stranka koja je na temelju čl. 106.a st. 5. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19) u obvezi podneske podnositi u elektroničkom obliku,

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 12 Pž-4693/2020-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Maja Bilandžić, u pravnoj stvari tužitelja INSPEKT-ING d.o.o. u stečaju, Osijek, Ivana Gundulića 5, OIB 65016422359, kojeg zastupa punomoćnik Zdenko Krstić, odvjetnik u Osijeku, protiv tuženika BENDIX d.o.o. Vinkovci, H. V. Hrvatinića 37, OIB 74170169835, kojeg zastupa punomoćnik Miro Glavaš, odvjetnik u Vinkovcima, radi isplate iznosa od 73.750,00 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Povrv-145/2020-29 od 21. rujna 2020., 16. ožujka 2021.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Povrv-145/2020-29 od 21. rujna 2020.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Povrv-145/2020-29 od 21. rujna 2020. ukinut je platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Bore Arambašića iz Vukovara poslovni broj Ovr-241/17 od 28. veljače 2017. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 73.750,00 kn, troškove ovršnog postupka u iznosu od 2.684,38 kn i predviđive troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.012,50 kn, sve s pripadajućim kamatama i odbijen je tužbeni zahtjev (točka I. izreke) te je odlučeno da je tužitelj dužan tuženiku nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 12.337,00 kn (točka II. izreke).

Na ovaj način presudio je prvostupanjski sud jer je na temelju provedenog dokaznog postupka i ocijene izvedenih dokaza utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu na temelju Ugovora broj 10-B-2704-VS od 27. travnja 2010., da je tuženik raskinuo ugovor dopisom od 30. kolovoza 2010., da se tužitelj usuglasio s raskidom ugovora budući da nakon rujna 2010. nije izdavao račune do kolovoza 2015. kada je izdao predmetni račun-otpremnice broj 1615/1/1 od 31. kolovoza 2015. na iznos od 73.750,00 kn. U razdoblju od listopada 2010. do kolovoza 2015. tuženik je naručio usluge koje je tužitelj izvršio, za koje je izdao račune i koje je tuženik uredno platio, dok je predmetni račun vratio tužitelju. Prvostupanjski sud je potraživanje s osnove predmetnog računa-otpremnice broj 1615/1/1 od 31. kolovoza 2015. ocijenio neosnovanim budući nema uvjeta za primjenu odredbe čl. 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje: ZOO), o platnom nalogu sud odlučeno je na temelju odredbe čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom

postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), a o troškovima postupka na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 148/09, 142/12, 103/14 i 118/14; dalje: Tarifa) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15).

Sud je donio i rješenje kojim je odbacio kao nedopušten prijedlog za donošenje prethodne mjere budući je ranije tijekom postupka odbijen prijedlog za donošenje prethodne mjere rješenjem poslovni broj Povrv-301/17 od 1. prosinca 2017., a rješenjem ovog suda od 25. siječnja 2018. potvrđeno je prvostupanjsko rješenje.

Protiv navedene presude tužitelj podnosi žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da ovaj sud preinači pobijanu odluku, uz naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.562,50 kn. U žalbi navodi da je sud pogrešno ocijenio izvedene dokaze jer su saslušane djelatnice tuženika koje su zainteresirane za uspjeh tuženika u sporu te da sud nije izvršio uvid u sve isprave koje prileže spisu, uvjerenja, elaborate, zapisnike, ponude, ugovor i aneks ugovora. Dalje tuženik nabraja koja su njegova utvrđenja i koja su suprotna utvrđenjima prvostupanjskog suda, nabraja razloge kojima upućuje na osnovanost tužbenog zahtjeva te navodi da dopisom od 30. kolovoza 2010. tužitelju nije otkazana cjelokupna usluga nego samo manji dio ugovorene usluge i da je ugovor samo djelomično raskinut. Navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer je izreka presude proturječna dokazima u spisu.

Tuženik nije podnio odgovor na žalbu.

Tužiteljeva žalba nije osnovana.

Pobijana presuda ispitana je u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Osnovan je žalbeni razlog počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tužitelj upire u žalbi budući da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima prvostupanjske presude navodi o sadržaju isprava koje je tužitelj dostavio u spis i samih tih isprava. Dakle, žalbeni navodi su osnovani u tom dijelu.

Unatoč navedenoj povredi, ispunjeni su uvjeti za donošenje presude iz čl. 373. a st. 1. i st. 3. ZPP-a jer je bitne činjenice moguće utvrditi i na temelju isprava i izvedenih dokaza koji se nalaze u spisu.

U odnosu na žalbeni navod da dopisom od 30. kolovoza 2010. tužitelju nije otkazana cjelokupna usluga nego samo manji dio ugovorene usluge i da je ugovor samo djelomično raskinut, valja reći kako je odredbom čl. 352. st. 1. ZPP-a propisano da se u žalbi ne mogu

iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi slijedom čega ti navodi nisu mogli biti predmet ispitivanja u žalbenom postupku.

Predmet spora je isplata iznosa od 73.750,00 kn s kamatama na temelju računa broj 1615/1/1 od 31. kolovoza 2015. koji je tužitelj izdao tuženiku i koji je tuženik osporio i vratio tužitelju. Tužitelj tvrdi da se iznos koji traži odnosi na mjesečnu naknadu od 1.000,00 kn koju su stranke ugovorile Ugovorom broj 10-B-2704-VS od 27. travnja 2010. i odnosi se na razdoblje od listopada 2010. do kolovoza 2015. godine, a tuženik tvrdi da je 30. kolovoza 2010. raskinuo ugovor, da je zatražio izmjenu ugovora na način da se ne plaća ugovorena mjesečna naknada nego da se račun ispostavlja za konkretno obavljene poslove te da je sve naručene i izvedene usluge platio tužitelju.

Prvostupanjski sud je ocjenom izvedenih dokaza utvrdio sljedeće:

- da su stranke, tužitelj kao izvršitelj, a tuženik kao naručitelj, 27. travnja 2010. sklopile Ugovor br. 10-B-2704-VS o vođenju poslova zaštite na radu, zaštite od požara, pokrivanju stručnjaka zaštite na radu u funkciji usluga koje su predmetom Ugovora i izrada dokumentacije,
- da je tužitelj tuženiku ispostavio račun – otpremnicu broj 1615/1/1 od 31. kolovoza 2015. na iznos od 73.750,00 kn, kojim je obračunao mjesečnu naknadu u iznosu od 1.000,00 kn za razdoblje od listopada 2010. do kolovoza 2015. godine,
- da je tuženik račun-otpremicu broj 1615/1/1 osporio i vratio tužitelju,
- da je čl. 4. Ugovora ugovoreno da je početak ugovornih obveza 1. svibnja 2010. i da ugovor traje dok jedna od ugovornih strana ne pokrene prijedlog za raskid pismenim putem s rokom od 30 dana,
- da je prema čl. 5. Ugovora ugovoreno da će se za poslove iz ugovora plaćati mjesečni iznos po ispostavljenom računu u iznosu od 1.200,00 kn, u roku od 15 dana,
- da je prema čl. 6. Ugovora ugovoreno da ukoliko naručitelj ne realizira obvezu iz članka 5. Ugovora naznačenom roku, a o razlozima ne izvijesti izvršitelja, isključuje se obveza izvršitelja na daljnje obavljanje ugovornih poslova,
- da iz sadržaja dopisa tuženika od 30. kolovoza 2010. proizlazi da tuženik moli izmjenu Ugovora od 27. travnja 2020. s obzirom da će njegov djelatnik – direktor postati ovlašten za pružanje zaštite od požara, te time prestaje i tužiteljeva obveza na vođenje poslova za zaštitu od požara te traži da za obavljene poslove tužitelj ispostavi račun, a ne kao do sada mjesečnu naknadu,
- da je iz iskaza svjedoka Marine Križanac, zaposlenice tuženika, utvrđeno da je direktor tuženika dopisom iz kolovoza 2010. tražio izmjenu prvotnog ugovora, jer je položio ispit za osposobljavanje zaštite na radu i zaštite od požara, pa mu zbog toga više nisu bile potrebne usluge tužitelja,
- da je iz iskaza svjedoka Melite Petričević zaposlenice tuženika, utvrđeno da je sklopljeni ugovor raskinut te da je po uputi direktora tužitelju poslala dopis od 30. kolovoza 2010. putem faksa, jer je direktor položio ispit za pružanje zaštite od požara, te nije bilo potrebno da tužitelj za tuženika obavlja usluge zaštite od požara,
- da je iz iskaza svjedoka utvrđeno da tuženik nikada nije bio u blokadi,
- da sud nije povjerovao iskazu prokuriste tužitelja Stipe Kordića da po prijedlogu tuženika zbog recesije i problema u njegovom poslovanju tuženiku nije ispostavljaao račune svaki mjesec, sukladno ugovoru nego tek kada tuženik bude bio u mogućnosti platiti,
- da je tuženik sklopljeni ugovor otkazao dopisom od 30. kolovoza 2010.,

- da tužitelj nije ispostavljao mjesečne račune, pa sukladno čl. 6. ugovora nema obveze tuženika za plaćanje,

- da je tužitelj primio tuženikov dopis o otkazu ugovora, budući da od listopada 2010. do kolovoza 2015. nije ispostavljao mjesečne račune te budući da je platio naručenu uslugu sukladno računu otpremnici 619/1/1 od 11. ožujka 2013.,

- da tužitelj tijekom postupka nije dostavio niti jedan dokaz da je tuženik naručio, a tužitelj izvršio usluge za koje je izdao predmetni utuženi račun – otpremnicu.

Prvostupanjski sud je ocijenio da je neosnovano tužiteljevo potraživanje prema tuženiku u iznosu od 73.750,00 kn jer je iz provedenih dokaza zaključio da je ugovor između stranaka raskinut, zbog čega se nije očitovao o prigovoru zastare, odbio je tužbeni zahtjev kao neosnovan, a sukladno odredbi čl. 451. st. 3. ZPP-a, ukinuo je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi.

Prvostupanjski sud je pravilno odlučio o tužbenom zahtjevu, ali je pogrešno ocijenio isprave u spisu.

Naime, prvostupanjski sud pravilno utvrđuje kako pravni odnos između tužitelja i tuženika predstavlja ugovor o djelu iz čl. 590. ZOO-a, ali pogrešno utvrđuje da je ugovor sklopljen među strankama raskinut dopisom od 30. kolovoza 2010. Naime, iz predmetnog dopisa proizlazi da je tuženik tražio izmjenu sklopljenog ugovora, jer je direktor tuženika položio ispit za osposobljavanje zaštite na radu i zaštite od požara, pa mu zbog toga više nisu bile potrebne usluge tužitelja te traži da za obavljene poslove tužitelj ispostavi račun, a ne kao do tada mjesečnu naknadu. Stoga tuženik nije tražio raskid ugovora (niti je ugovor raskinut), nego je tražio izmjenu ugovora u dokaz čega govori i činjenica da tužitelj tužbenim zahtjevom traži isplatu mjesečne naknade u iznosu od 1.000,00 kn, a ne kako je ugovoreno 1.200,00 kn. Stranke su, dakle, pregovarale u izmjeni ugovornih odredbi i usmeno izmijenile ugovorne odredbe.

Odredbom čl. 286. ZOO-a propisano je da se ugovor može sklopiti u bilo kojem obliku, osim ako je zakonom drukčije određeno (st. 1.), da su pravovaljane kasnije usmene dopune o sporednim točkama o kojima u ugovoru nije ništa rečeno ako to nije protivno cilju radi kojega je oblik propisan (st. 3.) te da su pravovaljane i kasnije usmene pogodbe kojima se umanjuju ili olakšavaju obveze jedne ili druge strane ako je poseban oblik propisan samo u interesu ugovornih strana (st. 4.).

Kako su dakle stranke usmeno izmijenile ugovorne odredbe krajem kolovoza 2010. te su izmijenile ugovor na način da tužitelj neće dostavljati mjesečne račune nego da će račun ispostaviti po obavljenoj usluzi, u prilog čemu govori i činjenica da je tužitelj ispostavio račun otpremnicu 619/1/1 od 11. ožujka 2013., koju je tuženik uredno platio, da od listopada 2010. do kolovoza 2015. tužitelj nije ispostavljao mjesečne račune, dakle činjenica da tužitelj pet godina nije dostavljao račune, a onda je još dvije godine čekao do podnošenja tužbe, neosnovano je tužiteljevo potraživanje prema tuženiku u iznosu od 73.750,00 kn. Neživotan je i neosnovan tužiteljev prigovor da račune nije slao jer je tuženik bio u lošoj financijskoj situaciji, a dokaze za to tužitelj tijekom postupka nije dostavio. Čak što više, dva saslušana svjedoka iskazuju da tuženik od 2010. nikada nije bio u blokadi.

Dakle, unatoč postojanju bitne povrede odredaba pamičnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima

prvostupanjske presude navodi o sadržaju isprava koje je tužitelj dostavio u spis i samih tih isprava, sve bitne činjenice za odluku moguće je utvrditi prema stanju spisa.

Stoga je temeljem odredbe čl. 373.a ZPP-a tužiteljevu žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu, kako je odlučeno u izreci.

Zagreb, 16. ožujka 2021.

Sudac
Maja Bilandžić

Dokument je elektronički potpisan:

MAJA BILANDŽIĆ

Vrijeme potpisivanja:

15-04-2021

08:16:03

DN
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=130048521437333439333636353139
L=ZAGREB
S=BILANDŽIĆ
G=MAJA
CN=MAJA BILANDŽIĆ

11128383